

Henna Kranni

NEPPARI-TOIMINNAN KEHITTÄMINEN
HUITTISISSA

Sosiaalialan koulutusohjelma
2014

NEPPARI-TOIMINNAN KEHITTÄMINEN HUITTISISSA

Kranni, Henna
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma
Marraskuu 2014
Ohjaaja: Alvajärvi, Ari
Sivumäärä: 14
Liitteitä: 1

Asiasanat: Kasvatuskumppanuus, Perhetyö

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli Neppari-toiminnan kehittäminen Huittisissa toimintatutkimuksellisella työotteella. Osallistuin Neppari-ryhmätoiminnan ohjaamiseen keväällä 2014.

Neppari-toiminta on ennaltaehkäisevä matalankynnyksen palvelu lapsiperheille. Palvelua tarjotaan varhaiskasvatuksen, lastenneuvolan ja perheneuvolan asiakkaana olevien 5-vuotiaiden lasten perheille. Toiminnan tavoitteena on käyttäytymisen säätelyyn ja sosiaalisen vuorovaikutuksen vaikeuksiin liittyvän tiedon jakaminen ja yhteisten toimintamallien rakentaminen sekä harjoittelu käytännössä.

Opinnäytetyöni oli toiminnallinen ja projektina kolmivaiheinen. Vaiheet toteutuivat osin limittäin ja peräkkäin. Vaiheet olivat ryhmänohjaus, toiminnallisen opinnäytetyön tuotoksen tekeminen ja opinnäytetyöraportin kirjoittaminen.

Opinnäytetyöni teoreettinen osuus kuvaa moniammatillisen yhteistyön ja verkostotyön merkitystä sekä neuropsykiatrian osaamisen, perhetyön ja kasvatuskumppanuuden ilmenemistä varhaiskasvatuksessa. Teoriaosuuden tarkoituksena on perustella aiheen ajankohtaisuutta sekä tärkeyttä osana varhaiskasvatusta ja koko hyvinvointijärjestelmää.

Opinnäytetyön tuotoksena tein käsikirjan ryhmätoimintaa varten. Käsikirjan on tarkoitus helpottaa Neppari-toiminnan suunnittelua ja järjestämistä sekä luoda yhteinen ymmärrys ja linja kerhon toiminnalle Huittisissa.

DEVELOPMENT OF NEPPARI-ACTIVITIES IN HUITTINEN

Kranni, Henna

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in social services

November 2014

Supervisor: Alvajärvi, Ari

Number of pages: 14

Appendices: 1

Keywords: educational companionship, family work

The purpose of this thesis was to develop Neppari-activities in Huittinen with the method of functional survey. I participated in instructing Neppari-group activities in spring 2014.

Neppari-activities is a preventative low-threshold service for families with children. The service is offered to 5-year-old children's families who are customers of daycare, child welfare clinic or family counselling clinic. The aim is to inform families about problems in behaviour management and social interaction, to create common codes of conduct and also to rehearse them in practice.

My thesis was a three-phase functional project with the phases partly overlapping partly following one another. They were instructing the Neppari-group, writing the product of this functional thesis and reporting the whole project.

The theoretical part of my thesis illustrates both relevance of the multidisciplinary teamwork and network team and the presence of neuropsychiatric know-how, family work and educational companionship in early childhood education. The purpose of the theoretical part is to vindicate the topicality and importance of the themes of my thesis as a part of early childhood education and welfare services.

I produced a guidebook as product of my thesis. It is meant to facilitate the planning and organizing of Neppari-activities and to create common understanding and guidelines for the activities in Huittinen.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	KESKEISET KÄSITTEET	6
2.1	Moniammatillinen yhteistyö ja verkostoyhteistyö varhaiskasvatuksessa.....	6
2.1.1	Neuropsykiatrian osaaminen varhaiskasvatuksessa	7
2.2	Perhetyö	7
2.3	Kasvatuskumppanuus	8
3	OPINNÄYTETYÖPROSESSI.....	9
3.1	Toiminnallinen opinnäytetyö	9
3.2	Työelämäyhteys	9
3.3	Opinnäytetyöprojektin toteutus.....	10
4	POHDINTA.....	12
	LÄHTEET.....	14

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöprojektini tavoitteena oli Neppari-toiminnan kehittäminen Huittisissa. Neppari-toiminta pohjautuu neuropsykiatrian osaamiseen, joka on alunperin erikoissairaanhoidon osaamisaluetta. Erikoissairaanhoidon tietotaitoa on pyritty jakamaan perustasolle ja sitä on hyödynnetty niin lasten kuin myös perheille tarkoitetuissa ryhmätoiminnoissa. Huittisissa on toiminut vuodesta 2012 moniammatillisesti toteutettu Neppari-kerho, jota voidaan pitää yhtenä varhaiskasvatuksen kasvatuskumppanuutta ja perhetyötä toteuttavana työvälineenä.

Perhetyön ja kasvatuskumppanuuden määrittäminen ja niiden konkreettisten työvälineiden kehittäminen varhaiskasvatuksen näkökulmasta kuntien käyttöön on ajankohtaista. Uudistuva varhaiskasvatuslaki tulee määrittämään ja päivittämään varhaiskasvatuksen painopistealueet ja tavoitteet. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa (2005, 35-36) todetaan, että lapsen tuen tarpeen arvioinnin tulee pohjautua laadukkaaseen kasvatuskumppanuuden käytäntöön ja että lapsen tarvitsemat tukitoimet tulee mahdollisuuksien mukaan sisällyttää yleisiin varhaiskasvatuspalveluihin. Yleiset varhaiskasvatuspalvelut eivät kuitenkaan kasvatuskumppanuuskäytännöistä huolimatta aina tavoita perheen omaa arkea. Antikainen (2006, 8) toteaa päivähoiton osaamisen painottuvan enemmän lapsen kasvun ja kehityksen tukemiseen ja että henkilöstö on usein kokenut keinottomuutta perheiden kohtaamisessa.

Perheiden arjen helpottamiseksi järjestettävä ryhmätoiminta on tavoitettava perhetyön menetelmä ja kasvatuskumppanuuden vahvistaja. Se voi olla yksi keino vastata Antikaisen (2006, 8) kirjoittamaan lastensuojelun esittämään kysymykseen: "Miten auttaa päivähoitoikäisten lasten perheitä jo ennen kuin tilanteet vaikeutuvat ja työskentelyyn on otettava mukaan sosiaalitoimi?"

Huittisissa toiminut Neppari-kerho voisi siis olla yhdenlainen vastaus edelliseen kysymykseen. Kaupungin työntekijöiden tavoitteena oli ollut yhdistää eri alojen tietämystä ja toteuttaa omannäköinen ryhmätoiminta. Neppari-kerho oli koettu hyödylliseksi, mutta sen jäsentäminen ja tarkempi määrittäminen nähtiin tarpeellisena. Tähän

tarpeeseen pyrin opinnäytetyölläni vastaamaan tuottamalla Neppari-toiminnan käsikirjan Huittisten kaupungille. Käsikirjan tavoitteena on helpottaa moniammatillisen työn toteuttamista. Ryhmän tavoitteina näen neuropsykiatrisen tiedon siirtämisen perheiden avuksi, kasvatuskumppanuuden vahvistamisen ja perhetyön konkretisoinnin varhaiskasvatuksessa.

2 KESKEISET KÄSITTEET

2.1 Moniammatillinen yhteistyö ja verkostoyhteistyö varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatus on yksi julkisen hyvinvointijärjestelmän osa-alue ja sen luonne ja tarkoitus elävät ajankuvan ja yhteiskunnan tarpeiden mukaan. Varhaiskasvatuksen pedagogisen ja sosiaalisen tehtäväkentän tasapaino on aina vaihdellut yhteiskunnallisen tilanteen mukaan. Lainsäädäntö ei kuitenkaan näe sosiaalista ja pedagogista tehtävää toisiaan estävinä vaan varhaiskasvatuksen tehtävän moninaisesti sekä sosiaalisena että pedagogisena. (Karila & Nummenmaa, 2001, 11-13.)

Karila ja Nummenmaa (2001, 8) kuvaavat moniammatillisuutta varhaiskasvatuksen näkökulmasta työyhteisön osaamisena ja pohtivat miten moniammatillisuus auttaa laadukkaan työn toteutusta varhaiskasvatuksessa. Isoherranen (2005, 13-14) kuvaa moniammatillisuutta sosiaali- ja kasvatustyön keskeisenä työvälineenä ja toteaa monisyisten ongelmien ratkaisemisen helpottuvan moniammatillisuuden avulla. Varhaiskasvatuksen verkostoyhteistyön yksi tärkeimmistä tavoitteista on ennaltaehkäistä ja vähentää sosiaalityön tarvetta perheissä. Perheen ohjaamisen tarvittavien palvelujen piiriin tulee perustua järjestelmään, jolla lapsen kasvua ja kehitystä seurataan yhteistyössä vanhempien, varhaiskasvatuksen ja lastenneuvolan kanssa. Eri tahojen yhteistyö ja monimuotoinen toiminta ovat laadukkaan varhaiskasvatuksen edellytyksiä. (Varhaiskasvatussuunnitelmanperusteet, 2005, 10.)

Moniammatillisen yhteistyön onnistuminen edellyttää työyhteisön työntekijöiden osaamisen näkyväksi tekemistä, osaamisen rajojen ja hallinnon rajojen ylittämistä. Oman ja toisten osaamisen ja asiantuntijuuden riittävyyden tunnistaminen ja kunni-

oittaminen sekä hyvät yhteistyö- ja vuorovaikutustaidot ovat niitä ominaisuuksia joita moniammatillisen työyhteisön jäseneltä vaaditaan. (Karila & Nummenmaa, 2001, 146-147.)

2.1.1 Neuropsykiatrian osaaminen varhaiskasvatuksessa

Neuropsykiatrian osaamista on jaettu varhaiskasvatuksen työntekijöille esimerkiksi Nepsy-hankkeen kautta vuosien 2009-2011 aikana. Hankkeen yhtenä osa-alueena on järjestetty niin avoimia kuin myös räätälöityjäkin Nepsy-tieto-luentoja, joiden tavoitteena on ollut erikoissairaanhoidon osaamisen siirtäminen perustasolle. (Nepsy-hankkeen loppuraportti, 2011, 27-32.)

Nepsy-hankkeen loppuraportissa (2011,41) tuodaan esille, että vaikka hanke on koulutuksissaan pyrkinyt irti diagnostiikkakeskeisestä ajattelutavasta, on olemassa ja tunnistettava riski jonkinasteisen yli diagnostiikan syntymisestä neuropsykiatristen häiriöiden osalta hankkeessa järjestettyjen koulutusten myötä. Neuropsykiatrinen osaaminen ja tieto kasvatuskumppanuuden ja perhetyön viitekehystä käsin voi luoda varhaiskasvatuksen moniammatilliseen yhteistyöhön ulottuvuuden, joka pystyy vastamaan ajanmukaisiin haasteisiin odotetulla tavalla. Tarkoituksena ei ole erikoissairaanhoidon tuottaman diagnosoinnin ja kuntoutuksen korvaaminen vaan tuottaa matalankynnyksen tukipalvelu perheille, joilla on arjen haasteita lapsen kasvatukseen liittyen. Lapsilla voi ilmetä myös muista syistä samankaltaisia käyttäytymisen säätelyn ja sosiaalisen vuorovaikutuksen vaikeuksia kuin neuropsykiatrisissa häiriöissä (Nepsy-hankkeen loppuraportti, 2011, 41). Ja tällöin voitaneen todeta, että perheiden arkea voidaan silloin parhaiten helpottaa samojen mallien mukaisesti kuin neuropsykiatristen häiriöiden hoidossakin on käytössä.

2.2 Perhetyö

Perhetyö varhaiskasvatuksessa on vielä melko tuore asia. Perhetyö on toki linkittynyt varhaiskasvatuksen kenttään yhteistyön kautta, mutta sen konkreettinen toteuttaminen varhaiskasvatuksen kentällä on jalkautunut kuntiin paremmin erilaisten hankkeiden kautta. (Antikainen, 2006, 3.)

Perhetyö on aiemmin mielletty yhden perheen räätälöidyksi tukemiseksi, mutta sen rinnalle on tullut myös perheryhmätyöskentely. Perheryhmien kanssa toimimisen keskeinen työmenetelmä on vertaistukitoiminta. Perhetyötoiminta voi olla suljettua tai avointa ja palvelun piiriin voidaan hakeutua eri tahojen kautta. Suljettu ryhmätoiminta antaa paremman mahdollisuuden luottamukselliselle ilmapiirille, jolloin myös vaikeiden kokemusten ja tilanteiden läpikäyminen mahdollistuu. Perhetyön ryhmätoiminta on tavoitteellista ja ammattilaisten ohjaamaa, mutta kuitenkin ennen kaikkea perhelähtöistä. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2014.)

2.3 Kasvatuskumppanuus

Kasvatuskumppanuus varhaiskasvatuksessa tarkoittaa vanhempien ja henkilökunnan tietoista sitoutumista yhdessä toimimiseen lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen prosessien tukemisessa. Kasvatuskumppanuuden onnistuminen vaatii luottamusta, tasavertaisuutta ja vastavuoroista kunnioittamista. Lapsen ensisijainen kasvatusoikeus ja -vastuu ovat vanhemmilla ja henkilöstön tehtävänä on vanhempien tukeminen tässä vaativassa tehtävässä oman ammatillisen tietämyksensä ja osaamisensa turvin. Kasvatuskumppanuuden edellytysten luominen ja ylläpitäminen on henkilöstön vastuutehtävä. Kasvatuskumppanuus lähtee lapsen tarpeista ja sen tavoitteena tulee olla lapsen etu sekä vanhempien keskinäisen yhteistyön edistäminen. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2005, 31.)

Kaskela ja Kekkonen (2006, 11) pohtivat Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta -oppaassa miten tämä 2000-luvun alussa esiin nostettu kasvatuskumppanuus eroaa käsitteenä yhteistyö-käsitteestä. Kasvatuskumppanuuden kuvataan uudistavan kasvattajien ammatillista toimintatapaa perheisiin nähden ja tarjoavan perheille oman roolinsa syventämis- ja laajentamismahdollisuuden lapsen varhaiskasvatuksessa. Kasvatuskumppanuuden tarkoituksena on kääntää perheiden ja palvelujen yhteistyösuhteen laatua asiantuntijalähtöisestä perhelähtöiseen työmalliin. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 18-19.)

3 OPINNÄYTETYÖPROSESSI

3.1 Toiminnallinen opinnäytetyö

Käytännön toiminnan kehittäminen, ohjeistaminen ja järjestäminen työelämässä ovat toiminnallisen opinnäytetyön tavoitteita (Falenius, Leino, Leinonen. Lumme & Sundqvist. 2006). Raportin lisäksi toiminnalliseen opinnäytetyöhön kuuluu tuotos, ts. produkti tai tuote, esimerkiksi opas, tapahtuma, esine tai portfolio. Tutkimuksen sijasta tavoitteena on siis jokin konkreettisesti määritetty tuote. Tuotteen ulkoasu määrittyy kohderyhmän mukaan ja siksi se poikkeaa tutkimusraportin ulkoasusta. Tuotteen ulkoasun tavoitteena on olla kutsuva ja puhutteleva (Vilka & Airaksinen. 2003, 1.) Tuotokseni oli Neppari-toiminnan käsikirja Huittisten kaupungille. Käsikirjan on tarkoitus helpottaa moniammatillisen yhteistyön tekemistä ja sen käyttäjinä tulevat toimimaan varhaiskasvatuksen, lastenneuvolan, lastensuojelun ja perheneuvolan työntekijät, jotka järjestävät Neppari-toimintaa Huittisissa.

3.2 Työelämäyhteys

Päädyn tekemään opinnäytetyötäni Huittisten kaupungin varhaiskasvatukselle, kun tein sijaisuuksia Huittisten päiväkodeissa syksyllä 2013 ja kysyin kaupungin varhaiskasvatuksen erityislastentarhanopettajalta ideaa opinnäytetyölle. Hän kertoi kevään 2014 Neppari-ryhmästä, johon kaivattiin ohjaajaa ja kehitysideoita. Huittisten varhaiskasvatuksen työntekijöiden kanssa käymieni keskustelujen pohjalta totesimme, että Huittisten kaupungilla olisi tarve räätälöidylle Neppari-toiminnan käsikirjalle, jonka pohjalta toimintaa voitaisiin jatkaa ja mukauttaa kaupungin tarpeita vastaavaksi. Käsikirja helpottaa myös uusien työntekijöiden perehdyttämistä Neppari-kerhon toimintaa.

NEPPARI-ryhmän idea oli syntynyt MLL:n Neuropsykiatrisen kuntoutusosaamisen juurruttaminen lasten ja nuorten palveluihin -projektin kautta 2012. Ryhmän toiminnan suunnittelussa on käytetty MLL:n tuottaman mallin lisäksi Nepsy-hankkeen materiaaleja. Nepsy-hanke on ollut osa valtakunnallista Kaste-ohjelmää. Hankkeen ta-

voitteena on ollut neuropsykiatrisen tiedon ja kuntoutuksen siirtäminen erikoissairaanhoidosta aikaisempaa laajemmaksi osaksi perustasoa (Kaljunen toim. 2011, 13).

3.3 Opinnäytetyöprojektin toteutus

Opinnäytetyöprojektini oli kolmivaiheinen. Vaiheet toteutuivat osin limittäin ja perättäin. Ensimmäinen projektivaihe oli ryhmänohjaajana toimiminen, toinen käsikirjan tekeminen ja kolmas opinnäytetyöraportin kirjoittaminen. Ohjaajana toimimiseen sisältyi ensin työryhmään tutustuminen. Työryhmä koottiin tammikuussa 2014 jolloin ryhmätoimintaa alettiin suunnitella.

Opiskelijana pääsin varsin monimuotoiseen ja ammattitaitoiseen työryhmään mukaan, johon kuului Huittisten kaupungin työntekijöitä lastenneuvolan, perheneuvolan, lastensuojelun ja varhaiskasvatuksen tahoilta sekä ostopalvelusopimuksilla neuropsykiatrisen sairaanhoitaja ja Theraplay-ammattilainen. Ryhmätoimintaa varten tilat saatiin Huittisten seurakunnalta ja toiminta järjestettiin seurakuntatalolla päiväkerhon tiloissa. Ryhmätoiminta suunniteltiin 10 kerhokerran jatkumoksi keväälle 2014. Kerhokertojen lisäksi toiminta sisälsi perhekohtaista työskentelyä aloituspalaverin, välipalaverin ja loppupalaverin muodossa sekä syksyllä 2014 järjestetyn Muistelutapaamisen.

Koska olin itse toiminnassa mukana ja tarkoituksena oli vaikuttaa ja kehittää toimintaa oli luontevaa valita toimintatutkimuksellinen ote projektini lähestymistavaksi. Toimintatutkimuksellinen lähestymistapa poikkeaa perinteisestä tutkimuksesta objektiivisuuden vuoksi. Tavallisesti tutkimus sisältää objektiivisuusvaateen eli tutkijan tulee pyrkiä havainnoimaan kohdettaan siihen vaikuttamatta. Toimintatutkimuksessa kuitenkin on nimenomaan tarkoituksena pyrkiä vaikuttamaan tutkimuskohteeseen avoimen yhteistyön avulla. Sekä tieteelliset että käytännölliset kysymyksenasettelut ovat toimintatutkimuksessa mahdollisia. Tutkija toimii luontevasti osana tutkimuskohdetta ja kohteen toiminta perustuu tekijöidensä reflektivoivaan vuorovaikutukseen. (Eskola & Suoranta, 2005, 126-129.)

Kerhokertojen ryhmätoiminta toteutettiin seuraavanlaisella rungolla:

- 1) ALKUPIIRI - Tervetuloa/toiminnan aloitus (kaikki yhdessä)
- 2) VÄLIPALA - Ravitseminen ja lasten toiminnan havainnointi (lasten ja vanhempien ryhmät omissa tiloissa)
- 3) PÄIVÄN PROJEKTI - Päivän teeman mukainen tehtävä
- 4) VAPAA LEIKKI - Lasten itsenäinen toiminta ja lasten toiminnan havainnointi
- 5) TOIMINNAN LOPETUS - Mukava lopetus, pyritään siihen, että vanhemmat odottavat lapsia aulassa

Kerhokertojen teemat etenivät seuraavasti:

1. Tutustuminen
2. Kokemustenvaihtoa
- 3.-4. Perheen arvot ja säännöt
5. Visuaaliset keinot
6. Vuorovaikutus, kasvatusta ja voimia vanhemmuuteen
7. Lapsen vahvuudet ja niiden tukeminen
8. Perheiden yhteinen kerta
9. Arviointi
10. Loppujuhla

Totesimme kerhokertojen rungon ja teemojen palvelevan erityisesti vanhempien ryhmää. Vanhempienryhmä oli vertaistukea ja tietoa tarjoava ryhmä. Lasten ryhmä(t) kaipaivat parempaa jäsenystä. Annetut teemat ja niihin liittyvät tehtävät eivät onnistuneet luomaan punaista lankaa, jonka avulla kerhokertoista olisi syntynyt jatkuva. Yhteistyössä keskustellen ja pohtien päätimme kokeilla ja lisätä perheiden yhteistä toimintaa, koska koimme sen palvelevan erityisesti lasten ja koko perheen tarpeita ja lisäävän myös tiedon siirtymisen mahdollisuutta arjen toimintaan. Perhetoiminnan lisääminen oli suurin muutos, jota käsikirjani ehdottaa toimintaan. Tämän muutoksen lisäksi käsikirja tarjoaa selkeän ja ohjeistavan rungon toiminnalle. Tärkein muutostavoite on punaisen langan ts. kerhokertojen jatkumon löytäminen.

Käsikirja ehdottaa perhetoiminnan olevan jokaisella kerhokerralla toteutettava käytäntö. Päädyin tähän ehdotukseen, koska keväällä 2014 kokeilemamme kaksi ns. perhekertaa koettiin tavoittavimpina kuin muut kerhokerrat, jotka keskittyivät enemmän

tiedon jakamiseen ja keskusteluun. Perheen yhteisen toiminnan on tarkoitus auttaa vanhempia toteuttamaan keskusteluissa pohdittuja keinoja ja menetelmiä käytännössä ja siirtämään niitä myös kotiarkeen. Näin kerhon toiminta voi muun muassa toteuttaa varhaiskasvatuksen kasvatuskumppanuudelle asetettua tavoitetta, jonka mukaan ammattilaisten tulee luoda vanhempien kanssa yhteinen toimintamalli lapsen tukemiseksi (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2005, 32).

4 POHDINTA

Opinnäytetyön toteuttaminen toimintatutkimuksellisella työotteella antoi minulle vapauden tutkia ja kehittää työni kohdetta työryhmän vierailevana jäsenenä. Opinnäytetyöni oli projektina erittäin opettava ja hyödyllinen itselleni ja saamani palautteen mukaan hyödyllinen myös opinnäytetyöni tilaajalle. Työelämälähtöinen projekti oli miellyttävä toteuttaa, koska sen myötä syntyi kokemus osallisuudesta ja jonkin konkreettisen tekemisestä. Työelämälähtöisen ja toiminnallisen projektin toteuttaminen, riippumatta siitä mahdollistaako se tekijälleen työpaikan tai ei, on oiva siirtymä työelämään. Projektin aikana olen päässyt tutustumaan moniammatilliseen työtiimiin ja saanut itselleni arvokkaan kokemuksen sen jäsenenä toimimisesta.

Perheryhmätoiminnan toteuttaminen varhaiskasvatuksen näkökulmasta perhetyön ja kasvatuskumppanuuden työvälineenä on aiheena varsin ajankohtainen ja relevantti. Valmistuttuaan uuden varhaiskasvatuslain on tarkoitus määrittää niin varhaiskasvatuksen sosiaalisen ja pedagogisen tasapainon suhde kuin myös varhaiskasvatuksen sisältöalueet. Keskustelua on virinnyt paljon eri ammattiryhmien kompetensseista. Keskustelujen positiivisimpana teemana pitäisin moniammatillisen työn tärkeyden ja hyödyllisyyden tunnistamista ja tunnustamista. Moniammatillisuuden ja eri näkökulmien ei ole tarkoitus väheksyä tai sivuuttaa vaan rikastuttaa ja helpottaa työtekoa.

Lakiuudistusta pohtineen työryhmän jättämässä ehdotuksessa esitetään selkeytystä ammattikunnan nimikkeisiin seuraavasti; varhaiskasvatuksen opettaja, varhaiskasvatuksen sosionomi ja varhaiskasvatuksen johtotehtävät (Opetus- ja kulttuuriministeriö,

2014). Pidän työryhmän ehdotusta hyvänä ja tavoitteensa mukaisesti selkeyttävänä. Lastentarha on nimityksenä poissa käytöstä eikä päivitys ammattinimikkeisiin tekisi huonoa. Koska eri tutkintojen kompetenssiosa-alueet ovat erilaiset, olisi aivan perusteltua käyttää selkeyttäviä ammattinimikkeitä. Tämä parantaisi mielestäni myös moniammatillista kuvaa työyhteisöstä.

Sosionomin (amk) ammatillinen pätevyys tuo mielestäni varhaiskasvatuskentälle juuri sellaista sosiaalipedagogista osaamista, jota kentällä on kaivattu mm. perheiden kohtaamisessa ja perhetyön ja kasvatuskumppanuuden työvälineiden kehittämisessä. Huittisten Neppari-toiminta voidaan nähdä moniammatillisena ja sektorirajat ylittävänä varhaiskasvatuksen perhetyön ja kasvatuskumppanuuden työvälineenä. Tekeväni käsikirjan on tarkoitus vahvistaa tätä kuvaa. Käsikirjan avulla voidaan perustella työntekijöille toiminnan asema ja merkityksellisyys osana varhaiskasvatusta sekä perehdyttää työntekijöitä toimintaan ja sen sisältöihin. Käsikirja tarjoaa toiminnalle ehdottavan, mutta ei ehdottoman, rungon ja teemat, joiden pohjalta vuosittainen toiminta on helppo järjestää tarpeita vastaavaksi.

Tulevana ja mahdollisesti varhaiskasvatustyössä toimivana sosionomina (amk) toivon pääseväni kehittämään varhaiskasvatuksen perhetyön ja kasvatuskumppanuuden työvälineitä yhä monipuolisemmiksi myös tulevaisuudessa.

LÄHTEET

Antikainen, S. 2006. Kimppa perhetyö päivähoitossa hanke. Hämeenlinnan perusturvakeskus. Raportti 2/2006. Viitattu 30.3.2014.
<http://www.hameenlinna.fi/pages/388646/KIMPPA.pdf>

Eskola, J. & Suoranta, J. 2005. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Jyväskylä. Gummerus Kirjapaino Oy.

Falenius, M., Leino, M., Leinonen, R., Lumme, R. & Sundqvist, L. 2006. Monimuotoinen / toiminnallinen opinnäytetyö. Viitattu 30.3.2014.
<http://www2.amk.fi/digma.fi/www.amk.fi/opintojaksot/030906/1113558655385/1154602577913/1154670359399/1154756862024.html>

Isoherranen, K. 2005. Moniammatillinen yhteistyö. Helsinki. WSOY

Kaljunen, O. (toim.) 2011. Nepsy-käsikirja. Tampereen kaupungin Tietotuotannon ja laadunarvioinnin julkaisusarja C 3/2011. Tampere. Tietotuotanto ja laadunarviointi.

Karila, K. & Nummenmaa, A. 2001. Matkalla moniammatillisuuteen. Helsinki. WS Bookwell Oy.

Nepsy-hanke loppuraportti. 2011. Kumppanuus lasten ja nuorten mielenterveystyön palvelurakenteen perustana 2009-2011. Sastamalan perusturvakuntayhtymä. Viitattu 28.3.2014 ja 14.10.2014.
<http://www.tampere.fi/material/attachments/n/62Cjz34ta/LOPPURAPORTTI.pdf>

Opetus- ja kulttuuriministeriön sivut (verkkodokumentti) Viitattu 25.10.2014. Saatavissa: <http://www.minedu.fi/OPM/Tiedotteet/2014/03/varhaiskasvatus.html>

Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen sivut (verkkodokumentti) Viitattu 14.10.2014. Saatavissa: <http://www.thl.fi/fi/web/lastensuojelun-kasikirja/lastensuojelunkasikirja/tyoprosessi/avohuolto/lastensuojelun-avohuollon-tukitoimet/perhetyo/perhetyon-toimintamuodot>

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2005. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus. Saarijärvi. Gummerus Kirjapaino Oy.

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö: ohjaajan opas. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

